

PILKŪJŲ KIŠKIŲ POPULIACIJOS BŪKLĖS ĮVERTINIMAS VDU ŽŪA MOKSLO IR MOKYMO MEDŽIOKLĖS PLOTŲ VIENETUOSE

Donatas BRAŽIŪNAS, Vytauto Didžiojo universitetas, Žemės ūkio akademija, Miškų ir ekologijos fakultetas,
el. paštas: donatas.braziunas@vdu.lt

Santrauka

Prieš 10 000 metų, kai Europoje baigėsi paskutinis ledynmetis, pilkasis kiškis (*Lepus europaeus* Pallas, 1778) sėkmingai adaptavosi gyventi teritorijose, kuriose vykdoma žemės ūkio veikla. Intensyvėjant žemdirbystei keičiasi pilkųjų kiškių buveinės, todėl mažėja šių žinduolių populiacija. Taip pat pilkojo kiškio išlikimui iššūkių kelia kintančios klimato sąlygos, netvarus populiacijos valdymas, padidėjusi plėšrūnų įtaka ir ligos. Šio tyrimo tikslas – ištirti pilkųjų kiškių populiacijos būklę VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose. Tyrimas buvo atliktas dviejų medžioklės sezonų (2023–2024 ir 2024–2025 m.) mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose, esančiuose Radviliškio ir Jurbarko rajonuose. Šiuose medžioklės plotų vienetuose apie 20 proc. tinkamuose pilkiesiems kiškių biotopuose buvo vykdoma pilkųjų kiškių apskaita, naudojant termovizorių. Tyrimo laikotarpiu Radviliškio rajone esančiame medžioklės plotų vienetė buvo užfiksuota iki 23 pilkųjų kiškių 1000 ha laukų ir krūmynų, o jų gausa siekė 44 individus. Tuo tarpu Jurbarko rajone esančiame medžioklės plotų vienetė gyveno iki 25 pilkųjų kiškių 1000 ha laukų ir krūmynų, o jų gausa siekė 68 individus. Abiejuose medžioklės plotų vienetuose daugiausia pilkųjų kiškių buvo registruota žiemkenčiuose.

Reikšminiai žodžiai: apskaita, pilkasis kiškis, *Lepus europaeus*, populiacijos būklė.

Įvadas

Pilkasis kiškis priklauso kiškinų šeimai, kiškiažvėrių būriui, yra vienas iš svarbiausių smulkių medžiojamųjų gyvūnų Europoje. Šie žvėreliai pasižymi ne tik greičiu, atsargumu, bet taip pat gebėjimu prisitaikyti prie skirtingų aplinkos sąlygų, dėl ko jie plačiai išplito (Demirbaş et al., 2019). Norėdami apimti reikiamus buveinių tipus, kiškiai yra linke didinti buveinių plotą dideliuose laukuose (Sliwinski et al., 2019). Pagal pilkųjų kiškių užimamą buveinių plotų dydį gali būti nustatoma buveinių kokybė. Pilkasis kiškis yra tipinė žemės ūkio paskirties teritorijų rūšis (Santilli, Galardi, 2016). Jie gyvena nederbamos žemės plotuose, pievose, krūmynuose, pereinamosiose zonose tarp krūmynų ir dirbamos žemės (Wajdzik et al., 2017). Pilkasis kiškis mėgsta gyvenamąsias vietas, kurios yra atviros, gerai apšviestos, tokios kaip žemės ūkio paskirties žemė, pievos, krūmynai, kur jis gali lengvai rasti maisto ir pasislėpti nuo plėšrūnų. Pastaruoju metu pilkųjų kiškių populiacijos tankis ir sumedžiojimo rodikliai visoje Europoje yra istoriškai žemo lygio (Vizzarri et al., 2024). Šių žinduolių populiacijos mažėjimo pagrindine priežastimi laikomas intensyvėjantis žemės ūkis (Sliwinski et al., 2019; Vizzarri et al., 2024).

Darbo aktualumas. Lietuvoje XV–XVIII amžiuje pilkasis kiškis (*Lepus europaeus* Pallas, 1778) buvo retesnis už baltąjį kiškį (*Lepus timidus* Linnaeus, 1758) (Razmaitė, Šiukščius, 2023). Gausiausia pilkojo kiškio populiacija Lietuvoje buvo XX amžiaus septintajame dešimtmetyje, tačiau per pastarąjį dešimtmetį šių gyvūnų tendencingai sumažėjo (Aplinkos ministerija, n.d.). Pilkųjų kiškių populiacijos nuosmukis stebimas daugelyje Europos šalių (Sliwinski et al., 2019; Razmaitė, Šiukščius, 2023). Dėl pilkųjų kiškių populiacijos mažėjimo atsirado poreikis stebėti ir atstatyti bei palaikyti jų populiacijas. Norint tai padaryti sėkmingai ir efektyviai, svarbu vykdyti įvairius tyrimus, apskaitas, leidžiančias įvertinti pilkųjų kiškių gausą, tankumą, pasiskirstymą, buveinių tinkamumą ir kt.

Darbo naujumas. Pilkųjų kiškių populiacijos tyrimai yra svarbūs juos tiesiogiai pritaikant medžioklės valdyme mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose.

Tyrimo tikslas – įvertinti pilkųjų kiškių populiacijos būklę Vytauto Didžiojo universiteto Žemės ūkio akademijos (VDU ŽŪA) mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose.

Iškeltam tikslui pasiekti sprendžiami šie **uždaviniai**:

1. Nustatyti pilkųjų kiškių gausą mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė Radviliškio rajone.
2. Nustatyti pilkųjų kiškių gausą mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė Jurbarko rajone.
3. Įvertinti buveinių tinkamumą pilkųjų kiškių populiacijos gausai mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose.

Tyrimo objektas ir metodai

Šio darbo tyrimo objektas – pilkasis kiškis (*Lepus europaeus* Pallas, 1778).

Apskaitos su termovizoriumi maršrutų sudarymas. Prieš pradėdant vykdyti apskaitą, mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetų žemėlapiuose buvo sudaryti maršrutai, kurie ėjo per biotopus, tinkamus pilkiesiems kiškiams gyventi ir apėmė ne mažiau kaip 20 proc. apskaitomo ploto. Radviliškio rajone apskaita buvo atlikta 376,8 ha plote (20,1 proc. nuo bendro laukų ir krūmynų ploto) (žr. 1 pav.), o Jurbarko rajone – 543,5 ha plote (20,5 proc. nuo bendro laukų ir krūmynų ploto) (žr. 2 pav.).

Atliekant pilkųjų kiškių apskaitą su termovizoriumi, buvo palaikomas 5–10 km/val. automobilio greitis, priklausomai nuo maršruto, oro sąlygų ir tiriamos teritorijos maršruto. Kad būtų galima tiksliai aptikti pilkuosius kiškius, apskaitos metu buvo reguliariai sustojama. Kadangi termovizoriaus matomumo laukas siekia 100 metrų, tokiu atstumu nuo kelio abiejose pusėse pastebėti kiškiai buvo registruojami apskaitos kortelėje.

Fig. 1. Accounting route HAU in the Radviliškis district

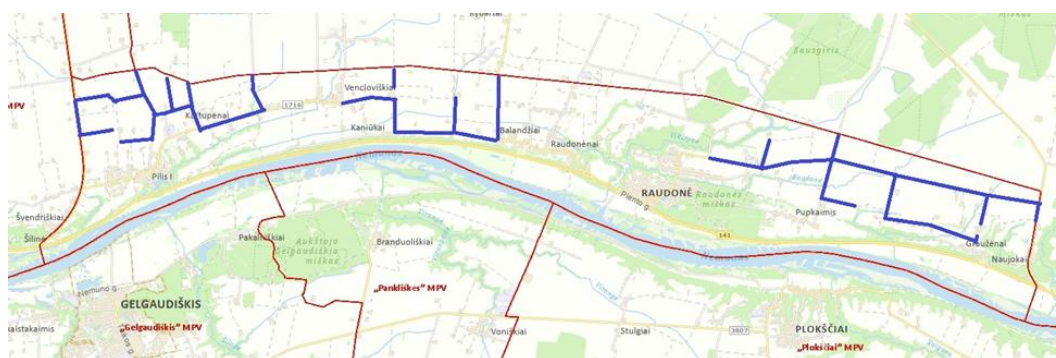

Fig. 2. Accounting route HAU in the Jurbarkas district

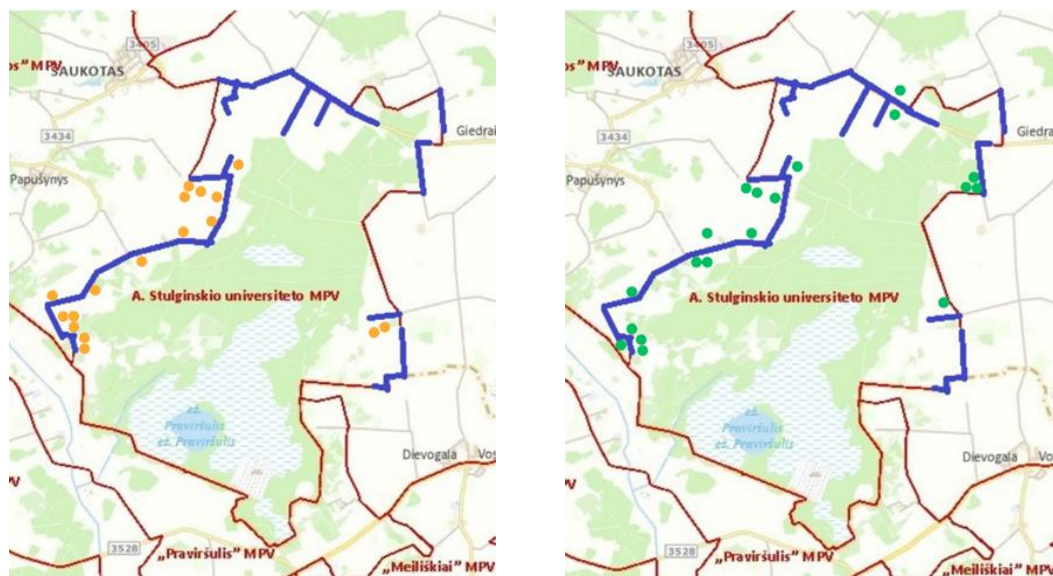
$$D = \frac{(r - p)}{(r + p)}$$

Čia r – pilkųjų kiškių skaičiaus procentas naudmenoje;
 p – žemės tipo procentas nuo visos tyrimo teritorijos;
 D – Jacobs selektyvumo indeksas.

Kai selektyvumo indeksas $D = -1$ - stiprus vengimas (žemės tipas naudojamas ypač retai), kai $D = 0$ – atsitiktinis pasirinkimas (žemės tipas naudojamas proporcingai jos buvimui). Kai $D = 1$ – stiprus prioritetas žemės tipui.

Tyrimų rezultatai ir jų aptarimas

Du medžioklės sezonus (2023–2024 ir 2024–2025 metais) lapkričio–vasario mėn. mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose, esančiuose Radviliškio ir Jurbarko rajonuose buvo atliktos pilkųjų kiškių apskaitos su termovizoriumi. Mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Radviliškio rajone pilkųjų kiškių apskaita buvo atlikta du kartus, nes individų skaičiaus skirtumas tarp pirmosios ir antrosios apskaitos neviršijo 30 proc. 2023–2024 m. medžioklės sezoną pilkieji kiškiai buvo registruoti 15 kartų, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 16 kartų (žr. 3 pav.).

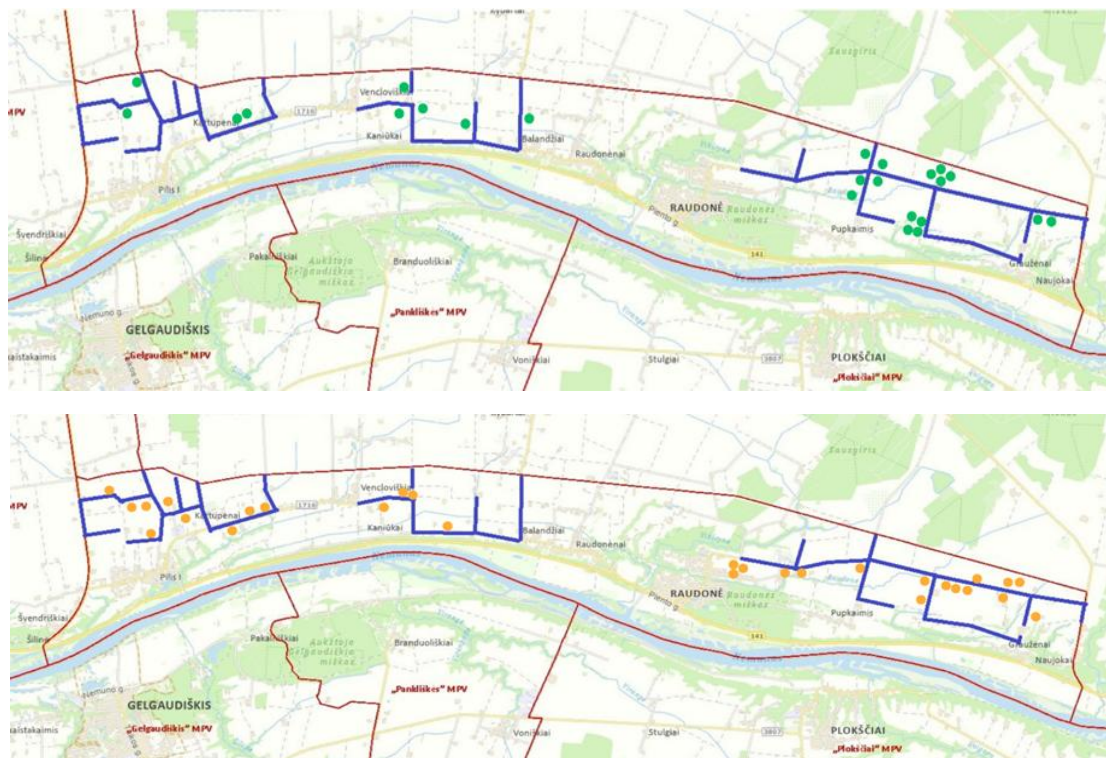
3 pav. Pilkųjų kiškių erdvinis pasiskirstymas mokslo ir mokymo MPV Radviliškio rajone (mėlyna spalva pažymėtas apskaitos maršrutas, oranžine spalva – 2023–2024 m. apskaitose pastebėti individai, žalia spalva – 2024–2025 m. apskaitose pastebėti individai)
Fig. 3. Spatial distribution of grey hares in the science and education HAU in the Radviliškis district (the accounting route marked in blue, individuals observed in the 2023–2024 accounting marked in orange, individuals observed in the 2024–2025 accounting marked in green)

Tyrimo laikotarpiu pilkieji kiškiai buvo susikonscentravę vakarinėje mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetų pusėje, bet ir visas tyrimas atliktas vakarinėje pusėje, nes kitos pusės beveik netirtos, pietinėje dalyje maršrutai neformuoti. Tikėtina, kad šioje pusėje gyvenimo sąlygos yra tinkamiausios pilkiesiems kiškiams.

2023–2024 m. medžioklės sezono metu mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė Radviliškio rajone gyveno 21 pilkasis kiškis 1000 ha laukų ir krūmynų, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 23 pilkieji kiškiai 1000 ha laukų ir krūmynų. Šis nežymus pilkųjų kiškių tankio padidėjimas gali reikšti, kad pilkiesiems kiškiams maisto prieinamumas buvo geresnis, jo įvairovė didesnė, švelni žiema ir šiltas pavasaris galėjo turėti teigiamos įtakos kiškių išgyvenamumui ir veisimuisi (Rödel, Dekker, 2012). Mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė 2023–2024 m. medžioklės sezoną gyveno 39 pilkieji kiškiai, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 44 pilkieji kiškiai.

Mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė, esančiame Jurbarko rajone, apskaita buvo atlikta du kartus, nes individų skaičiaus skirtumas tarp pirmosios ir antrosios apskaitos neviršijo 30 proc. 2023–2024 m. medžioklės sezoną pilkieji kiškiai buvo registruoti 27 kartus, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 22 kartus (žr. 4 pav.).

2023–2024 m. medžioklės sezoną pilkieji kiškiai daugiausia telkėsi tiek vakarinėje, tiek rytinėje mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetų pusėje. Tikėtina, kad kiškiams ten buvo tinkamiausios maitinimosi, veisimosi ir slėpimosi sąlygos. Taip pat galima manyti, kad tose vietose plėšrūnų spaudimas buvo nedidelis. 2024–2025 m. medžioklės sezoną stebimas kitoks pilkųjų kiškių pasiskirstymas, daugiausia pilkųjų kiškių gyvena rytinėje pusėje. Galima daryti prielaidą, kad vakarinėje mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetų pusėje buvinių kokybė, maisto prieinamumas suprastėjo, plėšrūnų kiekis padidėjo, todėl pilkieji kiškiai rinkosi palankesnes teritorijas.

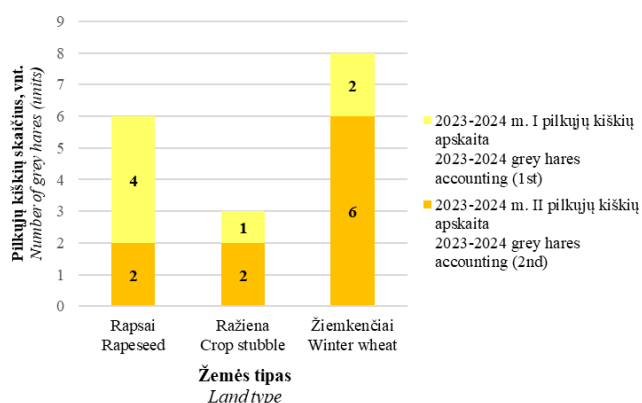

4 pav. Pilkųjų kiškių erdvinis pasiskirstymas mokslo ir mokymo MPV Jurbarko rajone (mėlyna spalva pažymėtas apskaitos maršrutas, oranžine spalva – 2023-2024 m. apskaitose pastebėti individai, žalia spalva – 2024-2025 m. apskaitose pastebėti individai)

Fig. 4. Spatial distribution of grey hares in the science and education HAU in the Jurbarkas district (the accounting route marked in blue, individuals observed in the 2023-2024 accounting marked in orange, individuals observed in the 2024-2025 accounting marked in green)

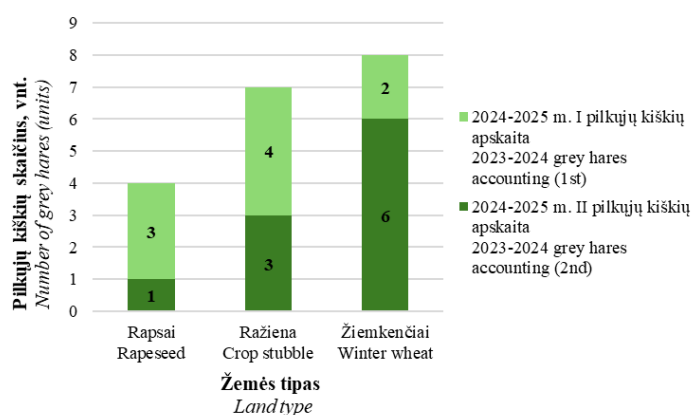
Iš viso apskaitų metu buvo registruoti 53 pilkieji kiškiai. 2023–2024 m. medžioklės sezono metu mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose Jurbarko rajone gyveno 25 pilkieji kiškiai 1000 ha laukų ir krūmynų, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 22 pilkieji kiškiai 1000 ha laukų ir krūmynų. Šis neženklus pilkųjų kiškių tankio sumažėjimas gali reikšti, kad aplinkos sąlygos suprastėjo, pavyzdžiui, pašarinė bazė sumenko, jos įvairovė sumažėjo. Taip pat neigiamą poveikį galėjo turėti išaugęs plėšrūnų kiekis ir suprastėjusios slėpimosi sąlygos. Nustatyta, kad mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose 2023–2024 m. medžioklės sezoną gyveno 68 pilkieji kiškiai, o 2024–2025 m. medžioklės sezoną – 58 pilkieji kiškiai.

Šiame tyrime taip pat buvo analizuojamas pilkųjų kiškių pasiskirstymas skirtinguose žemės tipuose mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetuose, esančiuose Radviliškio ir Jurbarko rajonuose. Radviliškio rajone 2023–2024 m. medžioklės sezoną daugiausiai šių žinduolių buvo aptikta žiemkenčiuose (žr. 5 pav.). Juose iš viso pastebėti 8 individai. Mažiausiai pilkųjų kiškių aptikta ražienoje – 3 individai. 2024–2025 m. medžioklės sezoną pilkųjų kiškių naudojamų žemės tipų įvairovė buvo analogiška ankstesniems tyrimo metams, t.y., kiškiai naudojo tris pagrindinius žemės tipus: rapsų pasėlius, ražieną ir žiemkenčius (žr. 6 pav.).

5 pav. Pilkųjų kiškių naudojami žemės tipai 2023–2024 m. medžioklės sezoną Radviliškio rajone

Fig. 5. Land type used by grey hares during the 2023-2024 hunting season in the Radviliškis district

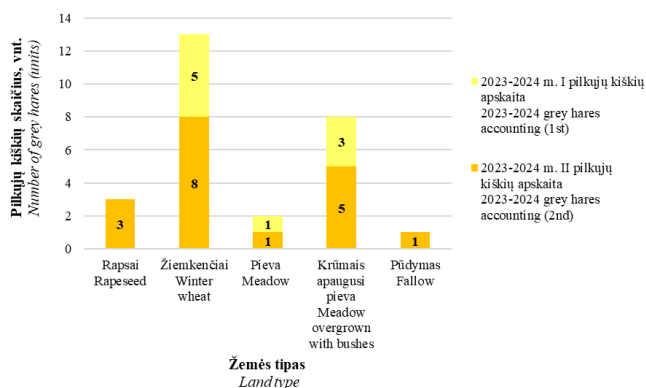

6 pav. Pilkųjų kiškių naudojami žemės tipai 2024–2025 m. medžioklės sezoną Radviliškio rajone

Fig. 6. Land type used by grey hares during the 2024-2025 hunting season in the Radviliškis district

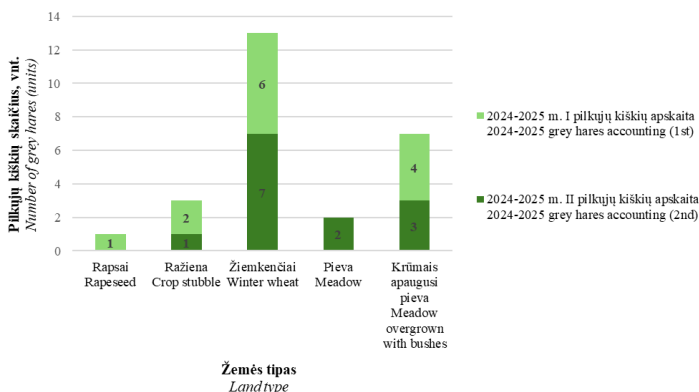
Daugiausia pilkųjų kiškių buvo aptikta žiemkenčiuose. Juose iš viso pastebėti 8 individai. Vienu individu mažiau buvo pastebėta ražienoje – 7 pilkieji kiškiai, o mažiausiai – rapsuose – 4 pilkieji kiškiai. Antraisiais tyrimo metais kiškių ražienoje buvo pastebėta dvigubai daugiau.

Jurbarko rajone 2023–2024 m. medžioklės sezoną daugiausiai pilkųjų kiškių buvo registruota žiemkenčiuose (žr. 7 pav.). Juose iš viso pastebėta 13 individų. Mažiausiai pilkųjų kiškių registruota pūdyme (1 individas). 2024–2025 m. medžioklės sezoną daugiausia, 13 pilkųjų kiškių individų, pastebėta žiemkenčiuose (žr. 8 pav.). Mažiausiai pilkųjų kiškių pastebėta rapsuose (1 individas).

7 pav. Pilkųjų kiškių naudojami žemės tipai 2023–2024 m medžioklės sezoną Jurbarko rajone

Fig. 7. Land type used by grey hares during the 2023-2024 hunting season in the Jurbarkas district

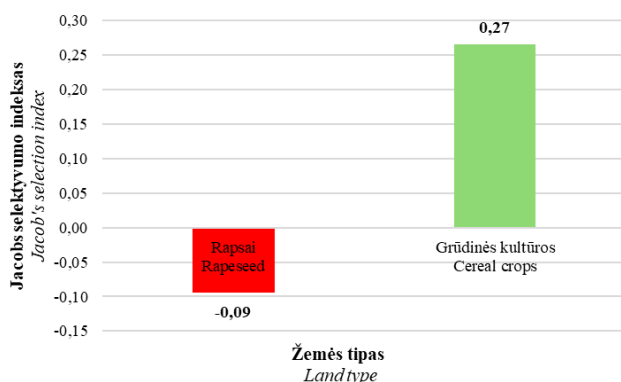

8 pav. Pilkųjų kiškių naudojami žemės tipai 2024–2025 m. medžioklės sezoną Jurbarko rajone

Fig. 8. Land type used by grey hares during the 2024-2025 hunting season in the Jurbarkas district

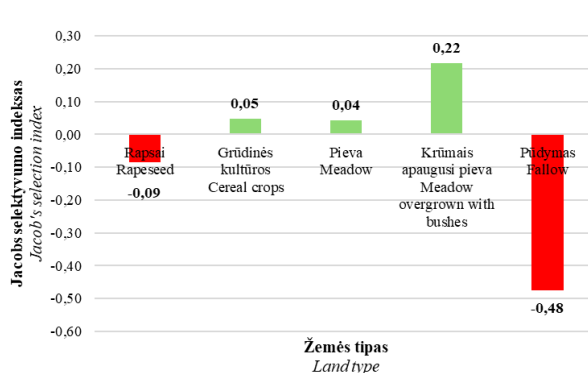
2023–2024 ir 2024–2025 m. medžioklės sezoną pilkųjų kiškių naudotiems žemės tipams Radviliškio rajone buvo apskaičiuoti IvLev selektyvumo indeksai (žr. 9 pav.). Rapsų Jacobs selektyvumo indeksas yra -0,09. Nors šiame žemės tipe registruota palyginti nemaža dalis pilkųjų kiškių, tačiau dėl rapsų užimamo didelio. Grūdinių kultūrų Jacobs selektyvumo indeksas yra 0,27, o tai reiškia, kad pilkieji kiškiai teikia silpną prioritetą grūdinėms kultūroms, įskaitant ražieną, kurioje augo javai. Toks nedidelis teigiamas selektyvumo indeksas yra dėl to, kad grūdinės kultūros užima didelį plotą tyrimo teritorijoje. Šis žemės tipas pilkųjų kiškių yra mėgstamas dėl palankių maitinimosi sąlygų, t. y. grūdinių kultūrų pasėliai yra maistingi, ypač žiemą, kai piktžolės nėra prieinamos.

2023–2024 ir 2024–2025 m. medžioklės sezoną pilkųjų kiškių naudotiems biotopams Jurbarko rajone buvo apskaičiuoti selektyvumo indeksai (žr. 10 pav.). Rapsų Jacobs selektyvumo indeksas lygus -0,09. Šiame žemės tipe, kuris tyrimo teritorijoje užima nedidelį plotą, fiksuota mažai individų, o tai lėmė, kad gautas neigiamas selektyvumo indeksas, reiškiantis šio žemės tipo vengimą. Grūdinių kultūrų Jacobs selektyvumo indeksas yra 0,05, tai reiškia, kad pilkieji kiškiai teikia silpną prioritetą šiam žemės tipui, įskaitant ražieną. Pievos Jacobs selektyvumo indeksas yra nežymiai mažesnis už pastarojo žemės tipo, t. y. lygus 0,04. Tai taip pat reiškia, kad pilkieji kiškiai teikia silpną prioritetą pievai. Pievoje gausu daugiamečių žolinių augalų, kuriais minta pilkieji kiškiai, tačiau ši buveinė nėra saugi, kadangi atviras kraštovaizdis nesuteikia galimybės pasislėpti nuo plėšrūnų ir blogų oro sąlygų. Pilkieji kiškiai didesnį prioritetą teikia krūmais apaugusiai pievai, kurios Jacobs selektyvumo indeksas yra 0,22. Šis žemės tipas užtikrina apsaugą, įvairesnį maisto pasirinkimą visais metų laikais ir geras veisimosi sąlygas. Pūdymo Jacobs selektyvumo indeksas lygus -0,48, tai reiškia, kad pilkieji kiškiai vengia šio žemės tipo. Taigi, nustatyta, kad pūdymas yra mažiausiai tinkamas žemės tipas pilkiesiems kiškiams.

9 pav. Pilkųjų kiškių žemės tipų mėgstamumas Radviliškio rajone

Fig. 9. Grey hare preference for land types in the Radviliškis district

10 pav. Pilkųjų kiškių žemės tipų mėgstamumas Jurbarko rajone

Fig. 10. Grey hare preference for land types in the Jurbarkas district

Apibendrinant buveinių tinkamumą pilkiesiems kiškiams, galima daryti išvadą, kad pilkieji kiškiai vengia rapsų ir pūdymo plotų, nes šie žemės tipai neužtikrina tinkamų maitinimosi ir slėpimosi sąlygų visais metų laikais. Šie žinduoliai teikia silpną prioritetą pievai, grūdinėms kultūroms, įskaitant ražieną, nes suteikia geras maitinimosi sąlygas, bet ne visam laikui – apsaugą nuo plėšrūnų ir nepalankių oro sąlygų. Pilkieji kiškiai didžiausią prioritetą teikia krūmais apaugusiai pievai, kurioje jie gali rasti ne tik įvairų mitybos asortimentą, bet taip pat slėptuvę ir tinkamas veisimosi sąlygas.

Išvados

1. VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė Radviliškio rajone 2023–2024 m. medžioklės sezono metu pilkųjų kiškių gausa buvo 39 pilkieji kiškiai, o 2024–2025 m. medžioklės sezono metu – 44 pilkieji kiškiai.
2. VDU ŽŪA mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetė Jurbarko rajone 2023–2024 m. medžioklės sezono metu pilkųjų kiškių gausa buvo 68 pilkieji kiškiai, o 2024–2025 m. medžioklės sezono metu – 58 pilkieji kiškiai.
3. Pilkieji kiškiai didžiausią prioritetą teikia krūmais apaugusiai pievai, mažesnę – pievai ir grūdinėms kultūroms, įskaitant ražieną, vengia rapsų ir pūdymo.

Literatūra

1. Demirbaş, Y., Albayrak, İ., Özkan Koca, A., Stefanović, M., Knauer, F., & Suchentrunk, F. (2019). Spatial genetics of brown hares (*Lepus europaeus pallas*, 1778) from turkey: Different gene pool architecture on either side of the bosphorus? *Mammalian Biology*, 94, 77-85. <https://doi.org/10.1016/j.mambio.2018.09.005>
2. Jacob J. (1974). Quantitative measurement of food selection. A modification of the forage ratio and Ivlev's selectivity index. *Oecologia*, 14, 413-417. <https://doi.org/10.1007/BF00384581>
3. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija. (n.d.). Sumedžioti žvėrys ir paukščiai. Prieiga per internetą: <https://am.lrv.lt/lt/veiklos-sritys-1/gamtos-apsauga/medziokle/sumedzioti-zverys-ir-pauksciai/>
4. Razmaitė, V.; Šiukščius A. (2023). Effects of Sex and Hunting Season on Carcass and Meat Quality Characteristics of the Brown Hare (*Lepus europaeus*). *Foods*. 12(12),2369.
5. Santilli, F., Galardi, L. (2016). Effect of habitat structure and type of farming on European hare (*Lepus europaeus*) abundance. *Hystrix*. 27.
6. Sliwinski, K., Ronnenberg, K., Jung, K. et al. (2019). Habitat requirements of the European brown hare (*Lepus europaeus Pallas* 1778) in an intensively used agriculture region (Lower Saxony, Germany). *BMC Ecology* , 19, 31. <https://doi.org/10.1186/s12898-019-0247-7>
7. Vizzarri, F., Slamecka, J., Sladeczek, T., Jurcik, R., Ondruska, L., & Schultz, P. (2024). Long-Term Monitoring of European Brown Hare (*Lepus europaeus*) Population in the Slovak Danubian Lowland. *Diversity*, 16(8), 486. <https://doi.org/10.3390/d16080486>
8. Wajdzik, M., Halecki, W., Kalarus, K., Gąsior, M., & Pająk, M. (2017). Relationship between heavy metal accumulation and morphometric parameters in european hare (*Lepus europaeus*) inhabiting various types of landscapes in southern poland. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 145, 16-23. <https://doi.org/10.1016/j.ecoenv.2017.06.070>
9. Rödel, H. G., & Dekker, J. J. (2012). Influence of weather factors on population dynamics of two lagomorph species based on hunting bag records. *European journal of wildlife research*, 58, 923-932

THE EVALUATION OF THE GREY HARE POPULATION STATUS IN THE VDU AGRICULTURAL ACADEMY SCIENCE AND EDUCATION HUNTING AREA UNITS

Abstract

Approximately 10,000 years ago, during the last Ice Age, the grey hare (*Lepus europaeus*) successfully adapted to living in areas where agricultural activities were taking place. Over the years, these areas changed in a way that became unfavorable for this species, and its population began to decline. The survival of the grey hare is also threatened by increased predator influence, unfavorable climate conditions, unsustainable management, and diseases. The aim of this study is to investigate the population status of grey hares in the Vytautas Magnus University Agricultural Academy (VDU AA) science and education hunting area units (HAU). The study was conducted over two hunting seasons (2023-2024 and 2024-2025) in two science and education hunting area units located in the Radviliškis and Jurbarkas districts. In these hunting area units, grey hare surveys were conducted in approximately 20% of suitable grey hare habitats using a thermal imager. During the study period, in the hunting area unit located in the Radviliškis district, up to 23 grey hares per 1000 ha of fields and shrublands were recorded, with a population density of 44 individuals. Meanwhile, in the hunting area unit located in the Jurbarkas district, up to 25 grey hares per 1000 ha of fields and shrublands were recorded, with a population density of 68 individuals. In both hunting area units, the highest number of grey hares was recorded in winter cereals.

Keywords: accounting, grey hare, *Lepus europaeus*, population status.